

Internet in een Baby

"Gdvrrrr!, klere ding." Het gevloek en getier van Max's baas schalde door het hele kantoor. "Ik maak 'em af. Gates laatste uur is geslagen!" Max die twee deuren verder de gang op in zijn kantoor aan het werk was, zuchtte. T'is weer eens zo ver, dacht hij en ja hoor, even later: "Appel hier komen, nu!" Max zuchtte nog maals diep en liep naar het kantoor van de baas. "Appel, ik moet nu inloggen m'n post ophalen en een site bezoeken. Er is haast bij want ik heb een deadline en dat ding, dat stomme systeem werkt weereens niet." Max's baas ramde verwoed op het toetsenbord en liep met de minuut roder aan "Wat mankeert er aan, baas?" vroeg Max voorzichtig. "Dat klere ding werkt niet! Ik open Netscape en vijf minuten later is het programma nog niet gestart! Ik haat die man! Wanneer maakt ie nou eens een apparaat dat te begrijpen is?" Max liep om het buro heen en keek naar scherm. "Wie bedoelt u eigenlijk?" vroeg Max. "Gates natuurlijk! Wie dacht je anders. Alleen die gozer krijgt het voor elkaar om de massa een shit produkt te verkopen." "Maar meneer," zei Max. "Ik heb u laatst nog verteld dat u eerst in moet loggen met het programmaatje Trumpet Winsoc en dan pas Netscape moet starten. Dat heeft te maken met de Winsoc.." "T' zal me een worst wezen. Ik ben niet geïnteresseerd in DLL's, sokken en andere techno praat. Het moet gewoon werken. Max reboote de PC en logde in terwijl hij heel voorzichtig voorstelde dat de baas misschien beter af zou zijn met een Apple Macintosh omdat Mac Interface waarschijnlijk wat minder problemen zou opleveren. "Ziet u," zei Max taktisch. "De Mac is gemaakt voor mensen als u die aan het werk willen zonder zich al teveel te hoeven verdiepen in de handleidingen." Max's baas was enigszins gekalmeerd en zei: "Okay, okay, doe mij maar zo'n ding als het zal helpen."

Drie dagen later installeerde Max een gloednieuwe PowerMac in het kantoor van z'n baas. Max beperkte de software tot het broodnodige waaronder een tekstverwerker, een spreadsheet en het verzamelpakket Internet in a Box. "Ik hoop dat hij hiermee uit de voeten kan," dacht Max.

De volgende morgen stormde Max's baas witheet z'n kantoor binnen. "Appel, ik krijg het floppy niet uit die rotmachine. D'r zit niet eens een knop op om te ejecten. En wat doet die malle prullemand op het scherm? En van die Internet software snap ik ook helemaal niets..." Max kreeg een stormvloed van verwijtten overzicht heen. "Afmaken die Gates!" schreeuwde de baas. "Meneer," onderbrak Max. "Het is een Apple computer en daar heeft Gates niets mee te ma..." "Appels, peren, Gates! Ik wil gewoon een computer die werkt zoals ik dat wil. Een eenvoudig ding. Geen prullemanden, winsokken of Internet in Dozen. Appel, ik wil een simpele interface waarmee ik kan zonder poeha kan schrijven, inloggen, mailen en surfen!" Zo kwaad had Max's z'n baas nog niet meegemaakt. "Hoor je me, Appel? Een kind moet de was kunnen doen!" spetterde het in Max' gezicht. "Een kind moet de was kunnen doen, zei u?" "Ja, dat zei ik. M'n zoontje van vier moet ermee kunnen inloggen! "Dan is er voor u maar één oplossing," zei Max triomfantelijk. "En dat is, Appel?" Max baas leunde dreigend over z'n buro heen. "Internet in a Baby" (<http://www.wideweb.com/baby/>)